

Teatre petit, bona confitura

Dins del grup que es podria anomenar de 'teatres petits' s'han començat experiències com la del Teatre de Butxaca, o també la incorporació del teatre per a joves dins del Festival de Tardor de Barcelona. Però amb tardor o sense, en la majoria d'aquests teatres es respiren aires de nous projectes.

A. Agramunt

Segons Adolf Bras, els contactes amb els responsables del Festival no van acabar en un acord que permetés incloure dins la programació algun dels espectacles que la sala Villarroel havia ja programat. Concretament, Bras, es refereix a *¡Ai, Carmela!*, una obra que s'havia d'estrenar aquest octubre, però que s'ajorna fins a finals de novembre pel fet d'haver prorrogat fins al dia 19 d'aquell mes les actuacions de Gila, que haurà estat així deu setmanes en cartell.

Al marge d'aquest reajustament inicial, la Sala Villarroel té preparada una programació que ofereix a més d'*¡Ai Carmela!*, l'estrena a principis de gener d'una producció pròpia, *Sopar a quatre mans*, traducció de Feliu Formosa de l'alemany. Seguirà amb l'estrena de textos d'Ivà, amb la comèdia

Nasío pa mata, i l'espectacle *Insòlit*, de Vol-Ras. La línia del Villarroel manté una flexibilitat que va marcant la mateixa temporada. «Hem d'acostumar la gent a espectacles de més durada», diu Adolf Bras, «i això obliga a no fixar calendaris tan estrictes com fins ara havíem fet».

El Villarroel té un pressupost de 26 milions per a tota la temporada. La xifra de 60.000 espectadors és el llistó mínim que es proposa el teatre. Les millores del local realitzades fa dues temporades han fet notar, segons Bras, un augment de públic en relació a altres èpoques. A la sala Villarroel han vist la llum grups com els Comediants, Dagoll-Dagom, o el Tricicle. Bras no opta per etiquetar el teatre Villarroel, que ha superat els quinze anys amb escreix i que ha donat obertura constantment a opcions de tota mena i que tinguessin alguna cosa interessant a oferir al públic.

A Teatreneu, la tardor amb empena

A Teatreneu, Josep Salvatella, manifesta a EL TEMPS que l'oferta de formar part com a marc dels Festivals de Tardor va ser una proposta de l'organització aprovada pels responsables del teatre pel fet de considerar l'obra adequada dins la línia de «text contemporani» que els defineix. Concretament, *Maki Navaja, el ultimo choriso*, estarà en cartellera de mitjan octubre a mitjan novembre, amb Ferran Rané en un dels principals papers, sobre un guió d'Ivà que fa transcórrer l'acció en diferents espais de la Barcelona preolímpica com el Barri Xinès, les Rambles, el Moll de la Fusta o la zona de la Borsa. Segons Salvatella, «el fet de poder comptar amb unes èpoques que assegurin el funcionament bàsic i el manteniment del teatre ajuden a dur la programació pròpia de la temporada amb més tranquil·litat econòmica».

Teatreneu presentarà a finals de novembre *El coratge de matar*, una obra considerada com el que podria ser la de Strindberg dels anys vuitanta, per seguir el gener amb una altra produc-

Trinidad Iglesias (Teatre Butxaca).

ció pròpia que podria presentar *La solitud dels camps de cotó* en versió catalana, que es veurà també al Festival en una versió de Patrice Chéreau. La sala del carrer Terol acollirà també permanentment des d'aquesta temporada el Festival Internacional de Música Contemporània de Barcelona, que fins ara es feia al Conservatori, una aportació en correspondència a l'ajuda institucional que rep habitualment. Una obra de Cocteau, *La veu humana*, més una última producció pròpia pendent de decidir completaran la cartellera del teatre.

Però, a Teatreneu, l'espectacle no és l'únic objectiu. Entre altres reorganitzacions internes que passen per la gestió i l'administració de la sala amb la figura d'un gestor, dins de molt poc temps apareixerà al públic l'edició de textos teatrals «Col·lecció Teatreneu» en una col·laboració conjunta amb Edicions Proa i el suport d'una caixa d'estalvis. La col·lecció vol editar tant les obres que es representin al mateix teatre com d'altres que puguin ser d'interès dins la línia contemporània. Un altre dels projectes més ambiciosos és l'Orquestra de Cambra de Teatreneu que acollirà l'oferta del compositor i director d'orquestra Joan Guinjoan, que recollirà Diabolus in Musica, una de les primeres orquestres de cambra de l'estat, amb la intenció d'oferir concerts i d'organitzar gires sota el suport de la gestió del Teatre. Per a Salvatella, el projecte de la nova Orquestra de Cambra Teatreneu podria veure's ja com a realitat a partir de la temporada vinent. Salvatella no descarta tampoc que en un futur pugui acollir es-

pectacles que s'aproximin més a uns sectors socials determinats que abordin temes com el de la drogaaddicció, o l'alcoholisme.

El Regina i el Malic: dues iniciatives

Si *¡Serafina!*, el musical vingut de Nova York que relata els fets actuals de l'*apartheid* a Sud-àfrica, amb un grup de nois i noies que presenten un espectacle a mig camí entre la dansa, el teatre, i la consciència com a africans, una de les sorpreses més agradables del Festival de Tardor, demostra que hi pot haver teatre per a adults fet per joves, també, hi ha el cas contrari: el teatre per a joves fet per adults.

Així, hi ha dues iniciatives dins el I Festival de Tardor que sobresurten per les seves característiques. D'una banda, el cicle de teatre per a joves que es representarà al Jove Teatre Regina, i d'una altra, l'anomenat Teatre de Butxaca que es realitzarà al Malic del carrer Fussina. Les dues iniciatives han estat recollides per l'Olimpiada Cultural a través de les propostes dels respectius responsables dels teatres.

Maties Gimeno, del Regina, explica a EL TEMPS que a banda de la seva habitual línia d'incloure teatre de caps de setmana per a joves, i d'acollir la 13a. Campanya de Teatre Municipal a l'escola, la proposta d'inclusió d'El Talleret de Salt amb *El príncep de Dinamarca*, *Pinotxo*, *Estimat Bruce Springsteen*, i *Verso Oz...*, de la companyia de Verona «va ser acceptada pels Festivals de Tardor, cosa molt important en el sentit que aquest gènere teatral es

pot nodrir dels espectacles de fora i a més n'eleva la categoria en entrar en el marc del Festival».

El Regina, que ha estrenat temporada amb *¡Milagro!* d'Antonio Calderón, presentarà també *Vint per vint*, de Joan Barbero, una obra que reflecteix els problemes universitaris; i una peça de Simone de Beauvoir, a més d'un espectacle del Teatre de l'Arca, la companyia Dau Rodó, i una obra de Vázquez Montalbán amb Santi Sans. El Regina calcula la seva gestió de temporada en un total de 30 milions i també té en projecte l'edició d'obres teatrals per a nois i noies, una idea que espera una arrancada definitiva en la línia que ha caracteritzat el teatre del carrer de Sèneca.

Tota una altra cosa és la del Malic, amb el Teatre de Butxaca, una altra proposta acceptada per Olimpiada Cultural, que amb un aforament privilegiat de només cinquanta places ha presentat *La Trini*, *Pedro mio*, *Les nenes no en tenen mai prou*, *Faulty Optic* i l'Aula d'Òpera del Conservatori de Música del Liceu, unes sessions que segons explica Marta Serrahima a EL TEMPS, una de les responsables del Malic, seguirà en cartellera durant tot el mes de novembre sota risc de producció pròpia. Al Teatre Malic, sorgit del grup de titelles La Fanfarra, es pot trobar un arxiu de consulta i documentació sobretot el que fa referència a l'espectacle de titelles. Situat al barri vell de Barcelona, vol mantenir la línia de teatre estable de titelles sense descartar altres possibilitats com les que s'han experimentat amb el Festival de Tardor de Teatre de Butxaca. □

¿VOLS REBRE INFORMACIÓ GRATUÏTA
PER CORREU DE PUBLICACIONS EN
CATALÀ?

Envia aquesta butlleta (retallada o fotocopiada)
a l'Apartat de Correus 303. 46080 València

Nom _____

Cognom _____

Adreça _____

Població _____

Subscriu-te
per telèfon
357 28 56

Una publicació mensual per a tots els
xiquets i les xiquetes valencians.
Ara, també als quioscos.

Apartat de Correus 11007
46080 VALÈNCIA

CAMACUC